

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
14 У 16011/20
Дана 14.10.2022. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Мире Стевић Капус, председника већа, Тамаре Брешковић Станишљевић и Зоране Брајовић, чланова већа, са судским саветником Александром Чукић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца ЈП “Путеви Србије” из Београда, Булевар краља Александра бр. 282, поднетој против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектор за имовинскоправне послове, Београд, Кнеза Милоша бр. 20, ради поништаја решења број 465-02-00517/2020-07 од 23.07.2020.године, са заинтересованим лицем АА из ..., ..., у предмету експропријације, након одржане усмене јавне расправе, у нејавној седници већа, одржаној дана 14.10.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбија се, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против става III решења Одељења за имовинско-правне послове и имовину Градске управе града Лесковца број: 465-80/2020-08 од 04.05.2020.године. Ставом III диспозитива ожалбеног решења усваја се захтев власника за експропријацију и експроприше се као преостали део непокретности к.п. ..., у површини од 1.320 м², са припадајућим објектима и к.п. ... у површини од 1.017 м², обе уписане у лист непокретности ... КО ..., као приватна својина АА из ..., ... у корист Републике Србије, а за потребе тужиоца.

У тужби поднетој Управном суду, дана 18.09.2020. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог. Наводи да је другостепени орган својим решењем потврдио решење првостепеног органа, које је засновано на непотпуно и неправилно утврђеном чињеничном стању и неправилно примењеном материјалном праву. Сматра да катастарске парцеле број ... и ... не представљају преостали део раније

експроприсаних парцела, тако да није јасно како је поступајући орган применио Закон о експропријацији у овом случају, а у прилог овог става иде и став Врховног суда Србије из пресуде У.бр. 4200/2004 од 05.10.2005. године, у коме је јасно наведено да се под преосталим делом подразумева управо преостали део оне катастарске парцеле од које се један део експроприше, а на и било која друга парцела. Имајући у виду наведено, предложио је да суд усвоји тужбени захтев и поништи као незаконито оспорено решење.

Тужени је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Заинтересовано лице је у одговору на тужбу оспорило тужбу и тужбени захтев, сматра да је тужба неоснована јер је, по његовом мишљењу, другостепени орган правилно поступио када је одбио жалбу као неосновану. У поступку је недвосмислено утврђено вештачењем да не постоји његов економски интерес да убудуће користи непокретности које су предмет управног поступка у смислу члана 10. Закона о експропријацији, па је са наведених разлога предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд је дана 11.10.2022. године одржао усмену јавну расправу применом одредаба члана 34. став 2. и 38. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), у одсуству уредно позваних тужиоца, туженог и заинтересованог лица.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у складу са чланом 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу туженог и заинтересованог лица и списка предмета ове правне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужилац поднео предлог за експропријацију земљишта VI број 465-106 дана 22.01.2020. године Градској управи за имовину и имовинско-правне послове града Лесковца, у корист Републике Србије, а за потребе тужиоца, ради изградње ауто-пута Е 75 Београд-Ниш, под-деоница “Грделица (Горње поље) - тунел Предејане”, а на основу пројекта експропријације - допуна Главног пројекта експропријације за косину број 4 од км 878+625 до км 879+325: к.п. број .../..., .../..., .../..., .../..., .../... и .../..., власника АА. У даљем току поступка власник непокретности је на рочишту пред првостепеним органом тражио да му се експроприше и преостали део непокретности и то: к.п.број .../..., .../..., .../..., .../..., .../... и .../... у КО ..., са чиме се није сложио корисник експропријације и својим дописом од 06.02.2020. године предложио је да се вештачење повери Градском заводу за вештачења Београд. Власник непокретности је након тога, дана 21.02.2020. године, на самом увиђају, тражио проширење експропријације и на к.п. ... и ... у КО ..., па је наложено у форми усменог закључка Градском заводу за вештачења Београд да се вештачење прошири и на ове непокретности, са задатком да се вештачи изјасне о фактичким околностима, а не правним, да ли власник након експропријације и изградње објекта - ауто-пута има исти економски интерес да парцеле ... и ... користи на начин као и пре изградње ауто-пута или је власнику економски интерес угрожен на начин да

предметне непокретности сада користи отежано или је у целости онемогућен у даљем коришћењу предметних непокретности и да о томе сачине писани налаз и мишљење. Након изласка на лице места, дана 05.03.2020. године, у присуству власника и геометра, процену постојања економског интереса дали су вештаци из геолошке, саобраћајне, архитектонске струке као и заштите животне средине, те су сачинили налаз и дали обједињено писано мишљење Е-71/20 од 24.04.2020. године, да власник АА нема економски интерес да у свом власништву задржи и даље користи к.п. ... у површини од 1.320 м² и к.п. ... у површини од 1.017 м², КО ..., у општини Лесковац. У налазу је констатовано да је теренским увиђајем утврђено извођење грађевинских ископа у подножју засеока ..., који се налазе у ужој утицајној зони предметних катастарских парцела, које се налазе у подручју стрме падине нагиба 20-25 степени, а чија је условна стабилност поремећена изведеним и планираним радовима на ауто-путу и санацији клизишта. Такође, на врло стрмој падини изведено је проширење сеоског пута за потребе транспорта ископаног материјала са косина и његовог одвожења на депоније, што је све условило геолошку нестабилност јер је дошло до засецања падина на којима се налазе темељи породичне стамбене зграде и помоћних објеката на парцели. Процес нестабилности терена и појаве одроњавања, клизања, шкољкања и пуцања захватио је највећи део падине обухватајући и предметне парцеле. Тужени сматра да је првостепени орган правилно утврдио да је основан захтев за експропријацију преосталог дела непокретности к.п. ... у површини од 1.320 м², са припадајућим објектима и к.п. ... у површини од 1.017 м², обе уписане у лист непокретности ... КО ..., као приватна својина АА. Услед изградње ауто-пута Е 75 Београд-Ниш, под-деоница "Грделица (Горње поље) - тунел Предејане" дошло је до геолошке нестабилности на к.п. ... и ..., па власник нема економски интерес да у свом власништву задржи и убудуће користи предметне катастарске парцеле. Тужени је ценио и наводе жалиоца да проширење експропријације није у складу са Законом о експропријацији, те да су парцеле веће површине и да не представљају преостали део непокретности након експропријације у складу са чланом 10. закона, а имајући у виду пресуду Врховног суда Србије У-4200/04 од 05.10.2005. године, али је оценио да су неосновани. Наиме, експропријација се врши на основу предлога корисника експропријације, а у конкретном случају на захтев сопственика непокретности и то експропријација друге непокретности истог власника, применом члана 10. Закона о експропријацији. Преостали део непокретности није само део једне катастарске парцеле већ и она непокретност за коју сопственик нема привредног интереса да је користи, ако му је на истој онемогућена и битно отежана егзистенција због изградње објеката ради којих се експропријација врши. Првостепени орган је правилно поступио када је ставом III ожалбеног решења усвојио захтев сопственика за проширење експропријације јер је то фактичко питање које зависи од многобројних субјективних и објективних околности, а у конкретном случају вештачењем више вештака различитих струка, на основу садашњег чињеничног стања, утврђено је да власник нема економски интерес за коришћење предметних непокретности. Како је првостепени орган у свему поступио по одредби члана 10. Закона о експропријацији и како је у поступку правилно спроведеном, извршено вештачење постојања економског интереса, тужени је закључио да је првостепени орган своју одлуку засновао на закону, па је применом одредбе члана 170. став 1. Закона о општем управном поступку, одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 10. Закона о експропријацији (“Службени гласник РС”, број 53/95, “Службени лист СРЈ”, бр. 16/2001 – одлука СУС и “Службени гласник РС”, бр. 20/2009) прописано је да ако се приликом експропријације једног дела непокретности утврди да сопственик нема економског интереса да користи преостали део непокретности, односно ако је због тога на преосталом делу непокретности онемогућена или битно отежана његова егзистенција, експроприсаће се, на његов захтев, и тај део непокретности.

Имајући у виду наведено чињенично и правно стање, правилно је, и по оцени суда, поступио тужени када је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца, дајући за донету одлуку правилне разлоге.

При одлучивању, суд је ценио наводе тужбе којима тужилац указује да наведена катастарска парцела не представља преостали део експроприсаних парцела, већ се ради о посебној катастарској парцели, али је нашао да ти наводи нису од утицаја на другачију одлуку суда у овом предмету, имајући у виду да је налазом и мишљењем Градског завода за вештачења Е-71/20 од 24.04.2020. године утврђено да власник, заинтересовано лице АА, нема економски интерес да у свом власништву задржи и даље користи к.п. ... у површини од 1.320 м² и к.п. ... у површини од 1.017 м², КО ..., у општини Лесковац због процеса нестабилности терена и појаве одроњавања, клизања, шкољкања и пуцања који је захватио највећи део падине обухватајући и предметне парцеле.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 14.10.2022 године, 14 У 16011/20

Записничар
Александра Чукић, с.р.

Председник већа-судија
Мира Стевић Капус, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СЂ